

[Clausager.]

sig selv. Her ser vi den modsatte Politik: Man er ikke saa optaget af at lette Byrderne, men af at give Krykker, som den højtærede Statsminister talte om i den forrige Regerings Tid, eller give Medicin, der kunde hjælpe. Jeg tror, det er en forkert Vej at gaa. Det rimeligste er at lette Byrderne og lade Erhvervene passe sig selv.

Jeg skal ikke opholde mig længe ved de Udtalelser, som er faldet. Jeg hørte det ærede Medlem Hr. Holdgaard tale om, at de Radikale havde et umaadelig blankt Skjold. Det kan man naturligvis sige, og der er maaske enkelte, der tror paa det. Men naar det ærede Medlem vilde fortælle, at Husmændene har altid været Tilhængere, om ikke af Beskyttelse, saa af Tilskud i begrænset Omfang, saa vil jeg sige, at jeg har aldrig set, at de har udtalt, at de har været Tilhængere af det. Er de gaaet med, er det sikkert meget nødtvungent, i Kraft af de forfærdelige Taler om Arbejdsløshed og det Samfundsonde, som kunde opstaa deraf, for det er ikke stemmende med den Husmandspolitik, som er udtrykt i flere Resolutioner baade her og der.

Man trøster sig med — det sagde det ærede Medlem Hr. Holdgaard ogsaa —, at dette er ikke varefordyrende, det er ikke saadan, som det vilde blive, hvis man brugte Told eller anden Beskyttelse. Nej, ikke direkte, det er meget sandt. Tolden fordyrer Varen for en Forbruger straks, for saa vidt den virker. Jeg kender nok den nye billigørende Told af Omtale, men jeg har ikke set den. Men altsaa, Told virker varefordyrende, saa Forbrugerne straks maa betale. Tilskud derimod virker ikke varefordyrende, men gaar gennem Statskassen, og Skatteborgerne kommer alligevel paa den Maade til at betale Varefordyrelsen. Saa Tilskud og Told er for saa vidt i Virkeligheden det samme. Navnlig i dette Tilfælde vil det blive næsten det samme.

Det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse har talt om, at han havde holdt mere af, at man nedsatte Afgiften, de 5,7 Ø. Og jeg tror jo, at hvis det var dette, der var fremsat, var det neppe gaaet saa glat. Men er det stort bedre, dette her? Nu har vi en Afgift paa 5,7 Ø., og den skal Sukkerproduktionen betale. Den betales ind i Statskassen, men man tager af disse Penge og betaler ud til Fabrikkerne og Dyrkerne. Det kunde godt være den samme Tikronesæddel, der kom ind og gik ud; det er ikke umuligt. Det bliver faktisk akkurat det samme, enten man nedsætter Afgiften eller

giver Tilskud. Der kan ikke være nogen principiel Forskel paa de to Ting. Det er en Støtte, en forøget Begunstigelse. Det bevirker en gunstigere økonomisk Situation for Fabrikkerne; det kan man aldrig i Verden komme udenom.

Jeg ønsker altsaa at have rettet det Spørgsmaal til den højtærede Handelsminister: Hvorfor har han ikke tænkt paa den store Reserve- og Udligningsfond? Eller har han gjort det? Det kan jo være. Har han ikke tænkt sig Muligheden af at faa den sat i Virksomhed, saa at Fabrikkerne selv kunde klare den efter hans Mening forholdsvis kortvarige Krisetid, som er inde? Det kunde muligvis rettes ved, at man gjorde det vanskeligt for Fabrikkerne at indføre Raasukker og tjene ved Raffineringen. Om det kan lade sig gøre, ved jeg ikke. Jeg spørger: Har det ikke været overvejet? Der er Mulighed for at faa Fabrikkerne til at tage fat paa den store Reservefond til Gunst for Sukkerroedyrkerne.

Saa skal jeg til sidst nævne et andet Forhold. Hvis vi nu gaar ind paa den Tankegang, at overfor ethvert Erhverv, der er i Krisetilstand, er man rede til at træde til og hjælpe, er rede til at give et midlertidigt Tilskud i begrænset Omfang, vil jeg spørge: Ja, er man virkelig rede til det? for er man det ikke i alle Tilfælde, saa er det en mærkelig Politik, at man sætter ind paa eet Omraade, men maaske vil sige nej paa et andet.

Jeg maa maaske minde om, hvad de fleste jo kender meget godt, at Kornpriserne er faldet saa ualmindeligt i denne Vinter, og at visse Kornsorter allerede nu er under Før-Krigstidsprisen, til Trods for at vi har et Pristal paa 170. Havnen er langt under, Rugen er lige ved at gaa under, Bygget og Hveden er kun lidt over. Og nu Rugdyrningen. Den finder jo Sted paa magre, fattige Jorder, og Rugen er jo vort Brødkorn. Hvis nu denne Erhvervsgren kommer i Fare, skal vi saa ogsaa der træde til med midlertidigt Tilskud i begrænset Omfang? Selvfølgelig mener de tre enige Ordførere, at det er det, vi skal.

Og nu har vi ualmindelig gode Flæskepriser, forholdsvis, sammenlignet med andre Ting, men de fleste er jo inde paa at frygte for, at det vil komme til at betyde en saa kæmpemæssig Produktion af Flæsk, at det vil true med at ramle ned. Hvis saa sker, skal vi saa ogsaa til at give midlertidigt Tilskud i begrænset Omfang for at holde Flæskepriserne oppe? (Fraenkel: Hvis det kan nytte noget, skal vi naturligvis). Ja,